Redacțiunea, Administrațiunea, și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.

Scrisorĭ nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.

INSERATE se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele Birourĭ de anuncĭurĭ: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Dannebcr*, în Budapesta: *A. V. Goldbergerg, Eckstein Bernat*; în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann.*

Prețul inserțiunilor: o seriă garmond pe o colónă 6 cr. și 30cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.

Reclame pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta" iese în fiă-care ḑi.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.

Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.

Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare, Târgul Inului Nr. 30, etagiu I.: pe un an 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 153. Brașov, Vinerĭ, 12 (24) Iulie. 1896.

Agitațiunea electorală și guvernul.

Mereu este variată încă și acuma în foile unguresci tema, că óre fi-vor la tómnă alegerĭ dietale, orĭ nu.

In mijlocul acestei nesiguranțe, partidele opoziționale maghiare nu stau însĕ cu mânile în sîn, ci pe lângă „partida poporală" țin și cei din stânga estremă mereu întrunirĭ electorale, pregătindu-se astfel pentru viitórele alegerĭ.

Se póte ḑice, că agitațiunea electorală s'a început deja în tóte părțile, fără considerare la serbarea mileniului și la lucrările câmpului. Partidele oposiționale maghiare vor, se vede, sĕ se asigure față cu posibilitatea, ca guvernul Banffy sĕ facă alegerile încă la tómnă, adecă peste trei lunĭ, în loc de-a le face peste șése lunĭ, când espiră mandatul actualei diete.

Imprejurarea acésta neliniștesce fórte mult pe guvern și oficioșii lui afirmă sus și tare, că nicĭ prin gând nu-i trece lui Banffy sĕ facă la tómnă alegerĭ. Ceea ce-i îngrijesce așa de mult este, ḑic ei, iritațiunea electorală, de care e cuprinsă țéra cu mult înainte de timp. Acéstă agitațiune electorală va mai avé, după dênșii, și urmarea, că sub presiunea ei va suferi și liniștea desbaterilor parlamentare la redeschiderea dietei. Décă fiă-care deputat va voi sĕ-șĭ reproducă discursurile sale electorale în parlament, atuncĭ dieta va fi pusă în imposibilitate de a-șĭ resolva problemele, ce-o aștéptă. Ea va avé sĕ voteze încă budgetul, sĕ desbată câte-va proiecte de lege neamânabile și înainte de tóte sĕ ia o decisiune cu privire la tratările pentru înnoirea pactului cu Austria. Tóte acestea însĕ recer liniște și pacientă, pe care însĕ nu o va puté avé dieta, fiind cuprinsă de frigurile electorale.

Br. Banffy ține mult sĕ aibă liniște, ca sĕ pótă sĕ-șĭ resolve problema, ce 'i s'a prescris dela Viena în favorul noului tratat vamal și comercial cu Austria. Foile oposiționale sunt și așa de pe-acum pline de învinuirĭ, că Banffy a făcut deja concesiunĭ guvernului austriac și că îi va mai face și cu privire la postulatul sĕu de-a se urca cuota cheltuelilor comune.

E lucru firesc, ca ministrul-președinte unguresc sĕ doréscă a avé pace și liniște. Marea întrebare este însĕ, décă póte séu nu conta la o normală soluțiune a problemelor destul de grele, ce mai stau înaintea actualei diete până la espirarea mandatului ei.

Și în punctul acesta, póte preḑice orĭ și cine, anevoiă se va puté împlini dorința lui Banffy, căcĭ alegĕtorii ungurĭ sunt și rĕmân de-ocamdată alarmațĭ. Décă acéstă alarmare a causat'o în prima liniă atitudinea „partidei poporale" și numai în a doua liniă purtarea celorlalte partide oposiționale, carĭ au fost trase în vîrtejul mișcărei electorale, este o cestiune secundară. Important este numai, că agitațiunea s'a început, că partidele oposiționale — catolică și „independentă" — țin în tóte părțile adunărĭ și vorbirĭ electorale și că acum se ḑice, că va mobilisa și partida apponyistă.

Faptul acesta dovedesce nu numai, că oposiția nu are nicĭ o încredere în asigurarea ministrului-președinte Banffy, că nu va face alegerĭ la tómnă, ci mai mult încă dovedesce hotărîrea oposiției, de-a face cât mai multe încurcăturĭ guvernului actual chiar și în casul, când acesta în adevĕr ar voi sĕ aștepte liniștit espirarea mandatului dietei de față.

Și aicĭ este a se căuta momentul, ce póte interesa pe toțĭ carĭ aștéptă sĕ se facă vre-o scimbare în guvern și în partida lui, căcĭ cu cât mai înverșunat va lupta oposiția maghiară, cu atât mai marĭ vor deveni încurcăturile.

Reuniunea publică din Paris.

Lăsăm adĭ sĕ urmeze aici procesul verbal luat în marea întrunire dela 11 Iulie s. n. din sala Wagram:

Procesul verbal

al *Reuniunei publice* ținute la 11 Iulie 1896, în sala Wagram, sub președinția D-lui **Emile Flourens,** deputat, fost ministru al afacerilor străine, asistat de D-nii *Le Senne,* deputat, *Millevoye,* (fost deputat, și acum Director al ḑiarului „*La Patrie*"), *Sansboeuf,* (președinte al Ligei francese), *G. Thiebaud,* (redactor la „*Le Gaulois*" și la „*L'Eclair*"), *Charles Loiseau,* redactor la „*Revue des deut Mondes*" și director al marelui organ catolic „*L'Univers*"), *G. Blachon,* (fost redactor en șef al revistelor „*L'Autriche Slave-Roumaine et* „*l'Europe*" și actualmente secretar al prefectului Senei, în secțiunea Pressii.), precum și de alte notabilitățĭ ale sferelor politice și jurnalistice.

Ordinea ḑilei: *Cestiunea Naționalităților în Ungaria.*

Ședința se deschide la óra 9 séra.

Domnul președinte **Flourens** presentă biroul provisoriu compus din D-nii *G. Ocășian, I. M. Spalaicovicĭ* și *Schmidt Beanchez,* președințĭ ai Comitetelor celor trei naționalitățĭ: română, sêrbă și ceho-slovacă; precum și din *D-nii I. T. Ghica, Gruicĭ și Hora,* secretarĭ. Formațiunea biroului provisoriu, punêndu-se la vot, e aprobată în *unanimitate.*

D-l Președinte, *E. Flourens,* ia apoi cuvêntul și demonstră de câtă utilitate și de câtă importanță e pentru Francia, ca ea sĕ nu înceteze a se interesa de cestiunile politice exteriore. Arată în urmă importanța cestiunii ce se va trata în Reuniune și rolul ce Francia, credinciósă principiilor procleniste în 1789, trebue sĕ'l aibă în vedere cu privire la naționalitățile oprimate **orĭ carĭ ar fi opresorii.** (Aplause generale, lung timp repetate").

După discursul D-lui *Flourens.**) atât de viu aplaudat, D-nii: *Jivadanovicĭ, G. Ocășian* și *Schmidt-Beochez,* fiă-care în numele națiunii ce representă, au expus situația politică a Sêrbilor, Românilor și a Ceho-Slovacilor în Ungaria.

După discursurile ascultate cu atențiune și subliniate de vii aplause, D-nii secretarĭ cetesc telegramele de felicitare și adesiune sosite din tóte părțile locuite de Românĭ, Sêrbĭ și Ceho-Slovacĭ, până chiar și din America.

In urma cetirii telegramelor, carĭ tóte se terminau cu cuvintele însuflețite: **Trăéscă Francia! Trăéscă Domnul Flourens,** domnul Președinte pune la vot următórea ordine de ḑi, ce se votéză în *unanimitate:*

Ordine de ḑi:

„Publicul reunit la 11 Iulie „1896, în Sala Wagram, sub preșe„dinția d-lui *Emile Flourens,* după ce „a ascultat pe oratorii Sêrbilor, „Românilor și a Ceho-Slovacilor, — „carĭ au expus situațiunea istorică, „etnografică, națională și politică a „acestor naționalitățĭ, — salută în „aceste naționalitățĭ amicĭ fidelĭ „și probațĭ ai Franciei, și uréză „emancipare națională și politică, „precum și egalitate înaintea legilor „civile și politice **tuturor naționalită„ților conlocuitóre în Ungaria, fără „nicĭ o deosebire de rassă".**

D-l Spalaicovicĭ, președintele Comitetului sêrb, ia cuvêntul în urmă spre a mulțămi D-lui **Flourens** pentru onórea ce ni-a făcut d'a presida Reuniunea celor trei Naționalitățĭ — și declară în numele Sêrbilor, Românilor și a Ceho-Slovacilor, că aceste națiunĭ 'i vor păstra o adâncă recunoscință.

Acésta declarație e aplaudată în unanimitate, — și ședința se ridică la $12^1/_2$ fără nicĭ un incident.

Semnațĭ m. p.

Președinte:	Vice-președințĭ:	Secretarĭ:
FLOURENS.	G. Ocășian,	I. T. Ghica,
	I. M. Spalaicovicĭ,	S. Gruicĭ.
	Schmidt-Beanchez.	Hora.

(L. S.) Comitetul celor trei Naționalitățĭ:
Românĭ, Sêrbĭ, Ceho-Slovacĭ.

*) L'am publicat în tótă estensiunea în Nr. de erĭ al foiei nóstre — Red.

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

Lady Nicotine.

Dama acésta nu are lipsă a fi în deosebĭ recomandată, fiă-care o cunósce. Ar fi lucru fórte greu, sĕ facem o descriere esactă și amĕnunțită asupra dênsei. In genere ni-se represintă cu țigara între buze séu între degete, învĕlită într'un nor de fum. Se pare că acest fum e poetic, trebue sĕ luăm acéstă țigară ca ceva social democrat, în orĭ-ce cas ca social-reformatoric. Astfel rĕspunde dómna Colin Campbell, o scriitóre de spririt asupra cestiunei ce i s'a pus de curênd din partea damelor englese: „E permis ca damele sĕ fumeze?"

Ea însa-șĭ fuméză mult, e o amică credinciósă a buruienei transmarine, care a fost sĕrbătorită de poeții englesĭ sub numele grațios de Lady Nicotine. Până acuma numai de poețĭ, ér acum și de poete.

Sub astfel de împrejurărĭ rĕspunsul d-nei Campbell nu póte fi decât afirmativ. Este un *da* categoric, de trei orĭ subliniat, ceea ce cetim aicĭ. Femeile pot fuma? De sigur, se înțelege de sine! Ele pot, décă voesc. Se nu supĕrăm pe dómna — căcĭ ne va rĕspunde: Ele trebue chiar décă nu voesc...

D-na Campbell ia acésta cestiune din punct de vedere al drepturilor femeilor, ca o parte a marei cestiunĭ de emancipare și acesta este un nou mod de luptă.

Despre fumat în general și în special, că e folositor séu stricăcios, s'a vĕrsat o Mare négră de cernélă. Acésta cestiune a tutunului este una dintre cele mai vechĭ cestiunĭ ale literaturei de petrecere și didactice. In timpul din urmă s'a abusat cu acésta cestiune, trimițêndu-se bărbaților renumițĭ, ca sĕ-șĭ dea părerea, întâiu la Paris și apoi la Berlin. Și aceștĭ ómenĭ vestițĭ, au rĕspuns după calitatea întrebărei. Aicĭ amicii numĕroșĭ, colo puținii adversarĭ ai tutunului, o armată întrégă de creditorĭ, în contra unei cete de ereticĭ...

Totușĭ aceștia din urmă nu au artileriă rea. Tot-déuna în asemenea casurĭ se aduce desgustul ce-l avea Göthe contra tutunului: Göthe este artileria cea grea. Ceilalțĭ citéză alțĭ ḑece poețĭ, carĭ la un loc nu fac nicĭ cât o jumĕtate de Göthe; mai bucuros se citează pe ei însișĭ și spun că ei fără țigară nu pot face nicĭ un vers și că pentru fericirea literaturei patriotice trebue sĕ stea ḑiua întrégă într'un nor de fum, care firesce trebue sĕ fiă un nor poetic, pentru că din el se nasce poesia. Dér adversarii aduc în foc alte baterii: pe Regele Angliei Iacob I și ordinul sĕu strict în contra tutunului — Papa Urban al VIII și bula sa în contra tabacului de prisă — crudelitatea vechilor Țarĭ, carĭ porunceau sĕ li-se taie fumătorilor nasul.—

In timpurile mai vechĭ țigarea era revoluționară, luléua personifica trădarea de patriă. Primul rege al Prusiei și colegiul sĕu de tabac forméză o escepțiune. Baronul Helfert în istoria sa despre Austria spune, că între regențĭ, Francisc Iosif I. este cel dintêiŭ, care fuméză, primul împĕrat cu țigară. Luleaua căḑu în bĕnuială, că e periculósă pentru stat, tabacherea era simbolul cetățénului liniștit. Ea era fórte mult considerată la locurile mai înalte. Unii monarchĭ, Frideric cel Mare spre esemplu, nicĭ nu se póte închipui fără acest *Vademecum.* Și astăḑĭ este un privilegiu al principilor domnitorĭ de-a dărui tabacherĭ de aur ca semn de favóre.

Astăḑĭ mai cunóscem afară de împĕrațĭ fumătorĭ și Papĭ carĭ priseazǎ; în ultimul sĕu roman Zola descrie cum Leone XIII nu încetéză, ca în momentele sale de singurătate sĕ-șĭ presare sutana cu „spaniol" cafeniu.

Astfel părerile ómenilor diferă și în acéstă cestiune, până când la fine toțĭ ómenii se vor afla într'o părere și într'un nor de fum. Acésta nu o va împedeca nicĭ un ḑeu, și nicĭ Göthe. Adversarii tutunului pot ca sĕ aducă în luptă cel mai mare tutun al lor, nu le va folosi însĕ la nimic. Ghiulele lor se sparg în aer. Ceilalțĭ, adoratorii lui Lady Nicotine, ca rĕspuns sdrobitor au numai sĕ espună faptul, că de trei veacurĭ nicĭ o putere de pe pămênt, nicĭ rege, nicĭ împĕrat, nicĭ papă, nicĭ țar, nicĭ decret, nicĭ decretal, nicĭ bulă, nicĭ ucaz, n'a fost în stare sĕ împedece gustarea tutunului și a înfrânge despotismul Lady Nicotine, un despotism de necreḑut, dér care e solid ca o stâncă pe marea putere a obiceiului.

(Va urma).

„Cealaltă Ungariă".

Diarul *„L'Eclair"* din Paris dela 18 Iulie 1896 publică un articul subscris de distinsul publicist Georges *Thiébaud*, în care acesta pune față în față Ungaria cum e presentată de cătră cei dela putere si Ungaria cum este în realitate. Reproducem din acest ramarcabil articul următórele:

Studenții românî, sêrbî, ceho-slovacî, carî locuesc în Paris și urméză acolo cursurile facultăților nóstre, au ținut, Sâmbăta trecută, în sala Wagram, un meeting destul de interesant, despre care este ceva de spus.

Causa acestei întrunirî neașteptate și acestei întâlnirî repentine de patrioțî și de oratorî mi-se pare, că trebue căutată în faptul, că un numĕr destul de mare de diariștî francesî s'au dus acum de curênd în Budapesta, ca sĕ participe la un congres internațional, cu ocasia serbărilor Mileniului unguresc.

Negreșit, că studenții acestor naționalitățî diferite, carî sunt legate mai mult orî mai puțin artificial de Monarchia unguréscă, s'au temut că opinia francesă, instruită de diariștii întorșî din Budapesta, nu va fi nicî pe deplin, nicî exact lămurită asupra situației adevĕrate a Ungariei, despre o țéră, pe care nu au vĕdut'o decât pe de-asupra.

Tinerii aceștia s'au gândit, că diariștii noștri, sedușî de primirea cordială, care le-a fost făcută la Budapesta, se vor întórce de acolo cu-o impresiă prea bună despre starea reală a ómenilor și a lucrurilor și că, deși sunt ómenî de prea bună credință, vor contribui a falsifica opinia publică în Francia.

Pentru a restabili adevĕrul, cel puțin ca sĕ se audă limba clopotului lor, Românii, Sêrbii și Ceho-Slovacii din Paris au voit sĕ vorbéscă, se espue în public ceea ce cugetă dênsii despre politica țĕrei lor și sĕ se ridice, în mijlocul populației nostre, odinioră așa de fraternă popórelor asuprite, espresiunea plângerilor lor și țipĕtul restristei lor.

Se vĕduse Ungaria oficială, trebuia sĕ se audă cealaltă Ungariă.

Acésta este verosimil causa imediată a meetingului de Sâmbătă.

Ungaria, de fapt, nu este în realitate ceea ce a putut ea sĕ pară confraților noștri, carî au vĕdut'o numai prin serbările și recepțiunile Mileniului. Acolo era pentru dênșii numai o amăgire, o perdea încântătóre, făcută pentru a ascunde privirilor turiștilor prea grăbițî, deși măgulițî și fórte bine primițî, abusurile și suferințele carî resultă din dominația maghiară.

In Ungaria, în adevĕr, elementul dominator imediat nu este Austriacul propriu dis, este Maghiarul, rassă curiósă, de origine asiatică, mongolă orî turanică, după cum se asigură, care s'a frecat mult cu Neamțul și care s'a asimilat de preferință cu tipul germanic.

Maghiarii nu sunt în majoritate în Ungaria; sunt în minoritate numerică; însĕ desfășură o astfel de activitate, sunt așa de sucițî, așa de puțin încurcațî de scrupulele în materie de administrațiă și de guvernamênt, sunt așa de împănațî până în măduvă de spiritul de partid și de stratagemele liberalismului protestant, încât mână cu bagheta de fier pe celelalte rasse conlocuitóre în Ungaria și le guvernéză cu silnicie.

Și de acésta se plâng, nu fără dreptate, Românii, Sêrbii, Slovacii aceștia, de rassă blândă, melancolică și resemnată, carî simt bine rĕul de care sufer, dér carî, deși sunt în majoritate, nu găsesc în sine energiile trebuincióse ca sĕ resiste și sĕ lucreze potrivit intereselor lor.

In Ungaria, teoria rasselor superióre, care și adî mai bântuie în Francia, a încetat de a fi o simplă tesă etnologică și a ajuns a fi o formulă de guvernament, dilnic aplicată.

In Ungaria totul este subordonat superiorității Maghiarului, proclamată ca dogmă de stat.

Afară de Maghiar nu este decât pulvere omenéscă călcată fără milă în picióre de perceptor și de gendarm....."

D-l Thiébaud trece apoi în revistă suferințele naționalităților din Ungaria. Arată cum sunt de asuprite, cum se falsifică și se elude dreptul lor electoral în favorul elementului dela putere, sistemul de persecuțiune al partidei isolate de maghiarisare în contra șcólelor acestor naționalitățî și contra limbei lor în justiție și administrațiă etc. Restrîngerea dreptului de întrunire pentru Nemaghiarî, prigonirea pressei nemaghiare și în genere prigonirile politice, carî au ajuns până la urmărirea polițienéscă a fetelor „pentru-că pórtă vestminte cu colorî, carî nu sunt cele maghiare" etc. etc. și încheiă în modul următor:

O astfel de situațiă a indignat în cele din urmă chiar pe Ungurî. Unul dintr'înșii, d-l Carol Eötvös, deputat, a interpelat pe guvernul unguresc, în diua de 11 Iulie 1891, asupra politicei, care consistă în „a „nu tolera un singur deputat român în „Parlament, pe câtă vreme sunt aprópe „trei milióne de Românî în Ungaria!"

Dimpotrivă, diarul oficial maghiar, *„Magyar Hirlap"*, scrie, la 2 Septemvre 1894: „E pĕcat, că s'a desființat frumósa instituție de a trage în țĕpă pe adversarî, căcî altfel cestiunea română ar fi resolvată, și ce frumósă priveliște ar fi pentru noi sĕ vedem pe Românî trașî în țĕpă cu colorile naționale"."

Serbii din Bosnia și Herțegovina declară din parte-le, că prefer regimul turc în locul stării de lucrurî, pe care o sufer.

D-l Ernest Lavisse, mișcat, ca om și ca istoric, de înfricoșata tirăniă a regimului maghiar, scrie, că „se rógă mult pentru revanșa justiției și a dreptului ofensate brutal".

Acésta ar fi, în trăsurî marî, situația Ungariei, sub dominația maghiară, și este fórte sigur, că confrații noștri, carî s'au dus în Budapesta nu au avut nicî un mijloc sĕ-șî dea sémă de ea.

Se pune mult preț, în Ungaria, pe opinia francesă. Politica maghiară a întâlnit în Paris admiratorî de bună credință și susținitorî, împinșî de un fel de complicitate de rassă și de religie, care se trădéză în unele diare prin informații tot-déuna denaturate și tendențióse...

Ințeleg fórte bine, că tinerimea română, sêrbă și ceho-slovacă, care primesce aci binefacerea învĕțămêntului nostru superior, s'a îngrijat când s'a gândit, că ilusia că în Budapesta s'a făcut totul pentru a amăgi pe diariștii noștri, ar putea căpĕta credĕmênt în Paris și altera adevĕrata opiniă francesă.

Tinerimea acésta studiósă, care ne iubesce, care a preferit de bună voie învĕțămêntul frances în locul orî cărui alt învĕțămênt, sĕ se liniștéscă, în ce privesce adevĕrata aprețiare a lucrurilor.

Negreșit, că printre conducĕtorii și oficioșii politicei francese sunt partisanî ai pangermanismului. Sunt partisanii lui, nu numai pentru provinciile ungurescî, ci chiar pentru însu-șî spiritul frances, pe care tind a-l simila spiritului anglo-saxon, prin procedeurî aprópe similare, păstrându-se însĕ tóte proporțiile cu procedeurile maghiare.

Acésta însĕ nu e decât o probă temporală, care nu va avé urmărî durabile și împotriva căreia va lucra într'o di marea majoritate francesă.

Tinerimea ungară, care se simte apĕsată de-o minoritate maghiară reclamă continuu, prin acte mai mult decât prin discursurî, regimul sufragiului universal liber și o lege electorală, care sĕ nu fiă o impostură. Odată cucerit acest drept legitim, adevĕrata majoritate o va face legea în Ungaria, după cum o va face în Francia.

„Francisc Iosif în România".

Sub acest titlu fóia kossuthistă din Budapesta, *„Magyarország"*, publică un nou articol de fond în causa visitei, ce monarchul nostru are s'o facă în România. Etă ce dice între altele fóia unguréscă:

Acum Majestatea Sa va face o visită în România, va reîntórce visita dela Viena a Regelui român. Așa cere bunacuviință, dér o cere tocmai într'un timp rĕu, față cu Ungaria fórte rĕu.

In visita princiară România nu va privi pe regele maghiar, ci cel sĕrbătorit va fi împĕratul austriac, căruia agitatorii ardelenî au voit sĕ-i predea vestitul Memorand în contra Maghiarilor, în contra unirei Ardealului. Foile bucurescene scriu cu mare alaiŭ despre visita Majestății Sale și accentuéză viu, că acesta a dat grațiă Memorandiștilor osândițî la martiriu din partea guvernului unguresc. Tot în foile din Bucurescî se spune, că vor profita de visita Majestății Sale în România pentru a-i preda un nou Memorand. Ce-i drept, din asta nu se va alege nimic, dér idea este destul de turbată și tradéză sentimentele și părerile, ce le deșteptă în România visita Majestății Sale Francisc Iosif I, care este tot-odată regele urgisitei Ungarie.

Din articulii diarelor bucurescene se póte vedé, că acolo vor sĕ salute pe împĕratul Austriei, de sigur pe socotéla regelui maghiar, despre care o spun de față, că sub stăpânirea lui frații de peste Carpațî gem în tiraniă și-șî pun ca un scop național al lor, ca sĕ ia din imperiul sĕu partea țerei, ce este locuită de frațî de ai lor. Nu noi o dicem, ci la Bucurescî se consideră lucrul așa, că visita Mejestății Sale este continuarea politicei tradiționale vienese, care nu dă o para frântă pe Ungaria. In faptele sale suverane, domnitorul este împĕrat austriac. In România simt, că în astfel de impregiurărî regele maghiar cu greu ar afla ocasiune potrivită pentru astfel de visită și ar amâna-o pe mai târdiu.

Acéstă visită nu va domoli agitațiunea îndreptată contra Ungariei. Lupta purtată de Maghiarî contra naționalităților și așa este destul de neimportantă naintea străinătății și a iubiților noștri vecinî, deóre-ce se crede, că acésta nu este alt-ceva decât șovinism... De aceea trebue continuate luptele de naționalitate, deóre-ce ele promit un resultat favorabil. Din multe semne ișî fac astfel combinațiile cei din străinătate.

Cu cât România cea mâniósă pe Ungurî va saluta cu mare însuflețire pe Majestatea Sa Francisc Iosif I, cu atât va fi mai mare demonstrația în contra Ungariei. *De visita Majestății Sale în România în impregiurările de adî nu se póte bucura nicî un Maghiar.* Acea visită nu va face mai amicabile raporturile nóstre cu vecinii. Er agitatorii vor căpĕta curaj în urma acésta.

SCIRILE DILEI.

— 11 (23) Iulie.

Flourens și Ungurii Ni se comunică din Paris, că după-ce guvernul unguresc a aflat, că d-l Flourens a primit președenta

---

O Bibliă a Negrilor.

(8) (Urmare).

Cum s'a întors Obajaka.

Intristarea fù mare, după ce părăsi Sango orașul și poporul sĕu, și când nu mai fù nimenî pe tron. Atuncî bĕtrânii, șefii și stăpânii de casă se gândiră s'aducă înapoi pe Obajaka, adecă pe regele pe care-l exilaseră odinioră. Ii trimiseră solî cu mulțime de darurî în țéra Egbasilor, unde se retrăsese el. Obajaka se îndupleca după multe rugăciunî și se întórse. Și era tocmai vremea, fiindcă de când era orașul Oyo fără rege, dușmanii prinseseră ĕr curagiu și împănaseră drumurile cu rĕsboinicî. Obajaka se bătù în mai multe rândurî cu dușmanii și câștigă tóte bătăliile. Porunci sĕ se tae capetele dușmanilor tăiațî, le aduse în palat și se închină lor.

Impuse multor ómenî sĕ se închine la capete spre aducerea aminte despre el când intră în pămênt.

Cum a domnit Aganju.

Aganju, fiul întâiu născut al lui Obajaka, fù apoi numit rege.

Și étă una din faptele lui pe carî au păstrat'o poeții.

Ascultațî: E primejdios ca un părinte sĕ-șî arate pe fetele lui regelui când sunt frumóse!

Pe când era pe tron Aganju, era în apropiere de Oyo un rĕsboinic vestit, pe care-l chema Onsobo.

Rĕsboinicul acesta avea opt fete fórte frumóse și carî ațițau iubirea și dorința în inima orî-cui le vedea. Onsobo era prea mândru de fetele sale și scia că bărbații carî s'ar însura cu ele l'ar face fórte bogat. Aganju însĕ, căruia îi plăceau fetele frumóse, aflà despre fiicele lui Onsobo, și voi îndată sĕ le aibă în palat. Dér Onsobo, mai înainte de a le aduce regelui, cerù sĕ i-se dea opt cai cu tóte hamurile lor, opt săbii, douĕdecî și patru de sulițe, opt boi, opt berbecî, opt capre, opt găinî, opt robî bărbațî, opt róbe femei și de dece orî opt sacî și mulțime de stofe.

Aganju se supĕră foc când audi ce cerea Onsobo. Ișî adună armata și porni împotriva lui Onsobo. Il ucise. Și astfel avù pe nimic pe cele mai frumóse opt fete din țéră.

Regele Akori.

Și după Aganju domni Akori. Și étă o istoriă de bătăliă din acel timp:

Timi, regele din Ede, nu voise sĕ mai plătéscă tributul. Akori trimise înpotriva lui pe șeful sĕu de resbel, care era un om prea tare și se numea Gbonga.

După o bătaiă inverșunată și după ce întrebuință multe farmece, Gbonga putù se prindă pe Timi. Se făcù serbare mare când aduse el la palatul din Oyo pe prisonier. Trei sute de cântăreți din fluer și o miă de Tam-tam salutară sosirea lui.

Infrângerea nu abătuse trufia biruitului. In loc sĕ se arunce cu fața în țĕrênă și sĕ se róge înaintea regelui Akori, el rĕmase în picióre și păstră un obraz disprețuitor. Robii trebuiră sĕ culce cu sila pe captiv în țĕrênă în fața stăpânului sĕu.

Insĕ pe când îl ținea cu fruntea în țĕrênă și îl băteau, Timi tăcea și nu voia sĕ dică salutarea acelor carî se rógă. Și după ce celebrară musicanții și cântăreții gloria lui Gbonga, după ce dete voiă șefului de rĕsboiu sĕ șédă la drépta sa, Timi vorbi astfel cu multă trufiă:

— Nu, nu este brav, nu este vitéz, nu este rĕsboinic acela care m'a făcut captiv și m'a adus aci legat în lanțurî ca pe un biruit. Eu n'am fost biruit. Nicî-odată n'ar fi putut un laș ca Gbonga al vostru sĕ se apropiă de mine, décă așî fi avut săgețile mele, décă așî fi avut sabia mea!

Când audi vorbele acestea, Akori dorì sĕ vadă lupta începêndu-se din nou, fiind-că voia sĕ înjosĕscă mândria lui Timi, și ținea și sĕ încerce curajul șefului sĕu de resbel. Porunci sĕ se dea lui Timi săgețile și sabia lui, pe urmă porunci lui Gbonga sĕ se armeze și sĕ se pue în fața regelui din Ede.

Timi căuta insulte dușmanilor sĕi lașî, exalta curajul ómenilor din rassa lui, și se ațița cu atâta furiă chiar pe el, muindu-șî săgețile în otravă.

Gbonga se supuse poruncei regelui cu multă scirbă, fiind-că era om înțelept, și se gândea, că un om nu trebue nicî-odată sĕ-șî primejduéscă viața numai pentru un capriciu de curiositate. Și se supĕră foc și pe regele lui, și pe adversar.

Era sĕ fie pĕtruns de săgețile otrăvite ale lui Timi, care era cel mai dibaciŭ dintre toțî trăgĕtorii, când intonă cântecul sĕu de rĕsboiŭ, cântecul sĕu fermecător:

„Un copil nu póte sĕ se apropie de leopardul, care l'a fixat;

meetingului în causa naționalităților din Ungaria, unul dintre cei trei corifei ai partidei unguresci dela putere (Bánffy, Szilágyi orî Wekerle) ia telegrafat astfel: „Nu pot crede, că D-vostră vețî accepta preşedința meetingului de protestare a celor trei naționalitățî. E imposibil, rog respundețî!“ D-l Flourens ¡a respuns; „*Non seulement ne c'est possible, mais c'est certain*“. (Nu numai că e imposibil, ci este cert). Respunsul acesta şi celelalt dat luî „Magyarország“ de sigur că şi-a avut deplinul efect la Ungurî ca să-i facă să se convingă că într'adevĕr este posibil ca şi Francesii să îmbrățişeze causa naționalităților asuprite dela noi.

—o—

Nou meeting în Paris. Deja de acum s'au luat mĕsurî, precum aflăm, pentru aranjarea unui *meeting monstru* la tómnă în *Quartier latin* cu vre-o 15 mii studențî de tóte naționalitățile din lumea întrégă. Meeting, în care asemenea se va pune la ordinea ᶁilei cestiunea naționalităților din Ungaria.

—o—

Țarul în Paris. „Gaulois“ asigură, că Țarul Nicolae al Rusiei, cu ocasiunea visitelor, ce le va face curților europene, va merge negreşit la Paris.

—o—

Protestanțî de „partida poporală“. Protestanțiî din cercul Kulpin au adresat biuroului central din Budapesta al „partidei poporale“ o scrisore, în care declară, că şi ei se alătură la „partida poporală“ şi cer să li-se pună în candidatură la viitórele alegerî de deputațî un Slovac „cu spirit patriotic“, care să aibă în program revisuirea legilor politice bisericescî, înființarea autonomiei catolice şi apĕrarea şcólelor confesionale. Tot-odată cer aranjarea unui meeting al „partidei poporale“ în Petrovac, în care să se vorbéscă în patru limbî: maghiară, slovacă, sêrbă şi germană. Biroul a luat cu multă bucuriă la cunoscință acéstă cerere.

—o—

Potu-se mărita profesórele şcólelor catolice? In adunarea comitatului Strigoniu s'a isoat ᶁilele acestea o discuțiă interesantă. Era la ordinea ᶁilei un recurs al profesórei Bertha Gestager, care s'a măritat după Rudolf Midler, deşi eforia şcolară a oraşului Strigoniu o făcuse atentă, că décă se va mărita, îşi va pierde postul de profesóră, deórece şcóla la care funcționéză ea este confesională catolică şi, după praxa şi disciplina de până acum, nu se pot tolera la acea şcólă profesóre măritate. In recurs, cocóna Bertha atăcă cu multă vehemență senatul şcolar pe cuvênt, că sprijinesce lucrurî în contra firei, fiind duşmanul măritişului. Fiscalul comitatului a propus, ca hotărîrea senatului şcolar să se nimicéscă, deórece nu esistă un regulament, care ar opri măritişul profesórelor. Inspectorul de şcóle a făcut contra-propunerea, de-a se încredința afacerea autorităților bisericescî, deórece şcóla fiind catolică, administrația comitatului nu este competentă de a aduce hotărîrî în causă. Majoritatea însă *a primit propunerea fiscalului*, dând şi profesórelor catolice dreptul de a se mărita. Fiind-că bisericelor creştine sub regimul unguresc şi aşa nu li-se permite a dispune de sine şi de ceea ce este al lor, ca tcâne ne vom pomeni, că li-se dă şi călugărițelor dreptul de-a se mărita.

—o—

Dela băile din Carlsbad ni-se scrie cu data de 31 Iulie n.: Din norocire avem pe aici tot timp frumos. Numĕrul óspeților, carî au visitat până acum băile de aicî, a trecut peste cifra de 28,000. Românî sunt fórte mulțî. Ex-regele Milan încă petrece aicî de vre-o două sĕptĕmânî.

—o—

Şi Affendakis este prins. Din Sigetul Marmației se scrie: vice-şpanul Kutha, întorcêndu-se dela o escursiune, la gară a primit următórea telegramă: „Affendakis a fost prins astă-nópte de cătră un lucrător în comuna Német-Mokra şi a fost escortat în Taraczköz (Tereszva)“.

—o—

Pentru linia ferată dintre *Sibiiu* **şi** *Ocna Sibiiului* se vor introduce cu 1 August n. c. biletele de călĕtoriă tour şi retour cu prețul redus de: 37 cr. cl. II şi 20 cr. cl. III.

—o—

Petrecere în Blaşiu. Subscrisul comitet, aranjator invită la petrecerea de vară, ce se va ținea Dumînecă în 2 August n. c. în sala hotelului „Univers“ din Blaşiu. Comitetul aranjator: Patriciu Barbu. stud. în drept; Val. Candrea, rig. în drept; I. Chirilă, Aur. Ciato, Lud. Ciato, Liviu Cigărian, studențî în drept; Aur. Ciortea. cand. prof; B. Crişian, G. Dubleşiu, stud. în drept; V. Fodor, stud. în med; Drd. med. Val. Laslo; Drd. med. V. Maior; I. Moldovan, stud. în med. Drd. med. Nerva Moldovan; Val. Moldovan, stud. în drept; Emil T. Muntean, stud. în med; Sempr. Muntean, stud. în drept; Drd. med. Emil Pop; Victor Pop, stud. în drept; Victor Poruțiu, rig. în drept; R. Patița, Dion, Roman, Toma Vasinca, stud. în drept. Intrarea: de persónă 1 fl., de familiă 2 fl. 50 cr. Venitul curat e destinat în favorul reuniunii pompierilor voluntarî din Blaşiu. Inceputul la 8 ore séra. Damele sunt rugate a se presenta în toalete simple.

—o—

Bóla de porcî. Din Bihor se scrie, că în acele părțî bântue în marî dimensiunî bóla de porcî, aşa că aprópe jumĕtate din ei s'au prăpădit până acum cu totul. Mai marî pagube au îndurat țĕraniî, carî îşî țin porcii în ciurdă, deórece ciurde întregî de porcî au fost total nimicite.

—o—

„Pomul verde“ este unul dintre cele mai frumóse otelurî în Braşov, având cea mai frumósă grădină, un pavilion de sticlă mare şi frumos, mulțime de odăi elegante, mâncărî şi bĕuturî fórte bune. Actualul posesor al otelului, d-l G. Sorea, îşî dă tótă silința pentru a câştiga mulțămirea óspeților şi a susține buna reputațiune a acestui elegant otel. Joia şi Dumineca concertéză musica orăşenéscă. Avis óspeților, carî vin la Braşov!

Românî din Ardeal la exposiția „milenară“?

Foile unguresci din Budapesta, ce le primim aᶁi, aduce vestea, că la exposiția din Budapesta au sosit încă două turme de oi călbejite. Una este recrutată dintre Slovacii din comitatul Trencin. Aceştia atrag atențiunea publicului prin îmbrăcămintea lor sĕrăcăciósă şi prin fisionomiile lor slabe şi sfîrşite.

A doua turmă se ᶁice, că constă din 32 de Românî din Ileanda mare, în cercul Deeşului. Aceştia, ᶁic foile unguresci. sunt ómenî plinî de putere, bine nutrițî, rumenî şi sănĕtoşî la față. Toțî bine îmbrăcațî, având port unguresc, — un singur bĕtrân pórtă opincî. Unguresce mai mult séu mai puțin sciu vorbi toțî. Conducĕtorul acestor rĕtăcițî este solgăbirĕul neaoş „maghiar“ *Moricz* Karoly.

Se 'nțelege, Jidanul viclean a sciut să folosészcă ocasiunea pentru a-şî face reclam. El ᶁise, că marfa dusă de el la têrg sunt nisce „*nemeşî maghiarî* valahisațî“. Ca „dovadă“, că ei au fost când-va Maghiarî, se provocă la numele lor, aducênd ca esemplu familia *Bude*, despre care ᶁise, că s'ar fi format din „*Buda*“.

La întrebarea unui colaborator al luî „Bud. Hirl.“, că óre cum se face, că mare parte dintre „Valahî“ vorbesc bine unguresce, Jidanul rĕspunse, că acésta este a se datori şcólei unguresci de stat, care funcționéză în acea comună de 12 anî, ér de doi anî încóce mai au şi un „Kisdedovo“, unde copii românî învață unguresce. „Acesta este un mare noroc şi binecuvêntare pentru noi *Maghiarii*“ — ᶁise jupânul Moricz, — „căcî Valahul, care învață unguresce, nu cade aşa uşor victimă asmuțărilor agitatorilor. Décă în întreg ținutul se vor înființa şcóle de stat, e speranță, că acest ținut odinióră *curat maghiar* (nu cum-va o fi fost jidovesc? — Trad.) il vom recâştiga érăşî pentru Maghiarime“.

Acestea sunt cuvintele „bravului solgăbirĕu“, despre care „Bud. Hirl.“ ᶁice, că „cu drept cuvênt póte fi mândru, pe aceea, că el a condus la exposiția *din părțile ardelene prima ceată mai mare de Valahî*“.

Nu-i vorbă, speculanțiî fără suflete de multe lucrurî sunt capabilî: ei fac comerciu cu fete, cumpĕră suflete nevinovate şi le exportéză, ca marfă în străinătate. Ce lucru mare ar fi dér décă unui Jidan viclean i-ar fi succes să ducă şi din Ardeal 32 de țĕranî românî la bâlciul din Budapesta?

Vorba e însĕ, că tótă istoria cam mirósă a minciună. După descrierile de mai sus, se pare, că cei 32 de muşterii ai jupânului Moricz, décă nu toțî, dér cel puțin în parte sunt Ungurî, pe carî Jidanul îi dă de Românî pentru a-şî face mai mare reclamă cu ei.

Aşteptăm lămurirî urgente din partea fruntaşilor românî din acele părțî.

Raportul

general al societății tinerimei române studióse în München „România“.

Un gând bun şi frumos îmbrățişat cu căldură şi nutrit cu iubire — étă istoricul societății nóstre, care astăᶁî îşî încheie primul semestru al activității sale. A trebuit să învingem multe piedecî, până ce am putut anunța înființarea ei, piedecî cu atât mai marî, cu cât calea ne era încă nebătută şi noi am trebuit să-o oblim.

Ne ținem de datoriță a mulțămi totodată şi cu acéstă ocasiune tuturor acelor suflete marinimóse, carî primind cu entusiasm apelul nostru, s'au grăbit a sprijini tinera nóstră societate — care e prima societate academică română în Germania.

In un timp relativ fórte scurt, societatea nóstră, carea astăᶁî numĕră 12 membri ordinarî şi un numĕr însemnat de membri ajutătorî, — ale cĕror nume se vor publica la darea de sémă despre ajutórele încurse în folosul societății — a ținut sub conducerea comitetului sĕu 2 şedințe generale ordinare, 3 şedințe generale estraordinare şi 6 şedințe ordinare sĕptĕmânale, în carî s'au desbătut statutele şi regulamentul societății, agendele curente ale administrației şi s'au cetit 6 lucrărî în prosă şi 2 poesii.

Au cetit anume: d-l C. *Lacea*, stud. fil. „Walther von der Vogelweide“. C. *Pop* de Hărşian, stud. ing. „Raᶁele lui Röntgen“. C. *Bardoşi*, stud. iuris. „Influința dreptului roman asupra iurisprudinței moderne“ şi o traducere după Rosegger. Ios. *Sceopul*, stud. electr. „Viitorul electricității“, 2 schițe „Din pinacotecă“ şi două poesii traduse în limba germană: „O mamă“ de M. Eminescu şi „Rugămintea din urmă“ de G. Coşbuc.

Biblioteca numĕră 95 de opurî în 125 volumurî — tóte donațiunî de ale membrilor ordinarî, afară de un op donat de d-l Ioachim Muntean, preot în Gura-Rîului, căruia şi pe acéstă cale îi aducem mulțămitele nóstre. Diare societatea a primit următórele: „Gazeta Bucovinei“ (Cernăuț); „Deşteptarea“ (Cernăuț); „Gazeta Transilvaniei“ (Braşov); „Tribuna“ (Sibiiu); „Dreptatea“ (Timişóra); „Unirea“ (Blaşiu) şi „Vulturul“ (Oradea mare).

Averea societății numĕră 338 mărci şi 63 pf. şi anume: Depuşî la instit. „Albina“ Sibiiu 250; La filiala băncii germane naționale München 60; Banî în cassă 28 m. 63 pf. Suma 338 m. 63.

Sperăm, că on. public român şi în viitor va păstra aceeaşî marinimósă bunăvoință față de societatea nóstră, care a manifestat'o în anul acesta şi va contribui şi în viitor la înmulțirea bibliotecei.

München, din şedința generală ordinară ținută la 16 Iulie n. 1896.

In numele comitetului:
Iosif Sceopul,
stud. electrotechnic, secretar.

NB. Adresa societății peste vară e: „România“, Türkengraben 2/I R.

Avis!

Se aduce la cunoscința corpului învĕțătoresc al Reuniunei Invĕțătorilor Românî Selagenî, cum şi a părților Chiorene, cumcă „Despărțămêntul XVI. Selagian-Chioran al Asociat. Transilvane pentru liter. română şi cultura pop. român“ şi în ést an din munificența bărbaților cordațî va, conferi *premii invĕțătorilor, carî zelézǎ pe terenul culturei poporale.* Doritorii de a obține premii până în 31 Iulie st. n. să-şî trimită recursele la presidiul „Despărțămêntului“.

Şimleu, 16 Iulie 1896.

Alimpiu Barbolovicíu, vic. for. gr. cat. episcopesc al Silvaniei şi preşedintele Reun. înv. rom. sĕlăgenî.

Alesciu Fedorca secretariu I. al „Reuniunii“.

DIVERSE.

Primul pessimist. Intre filosofii grecî, primul pessimist a fost Prodikos din Cheos. Credința lui era, că viéța omenéscă e fără temeiu şi că o mare miseriă, decât viéța nu esistă. Mórtea, ᶁicea el, e mai de preferit, căcî prin ea omul scapă de rĕu!

Literatură.

D-l *Simeon P. Simon*, Zelosul preot român din Şomfalĕu (Soofalva p. u. Beszterce) a publicat următórele trei piese teatrale: **Regele Edip**, tragediă în 4 acte cu un prolog şi exordin de Sofocle. Traducere în versurî. — De acelaşî autor: Titu Manliu Torcuatu, tragediă în 5 acte, şi **Sermana Contesă**, tragediă în 5 acte cu un epilog. Tóte trei comandate de-odată costă 75 cr. Se pot procura dela autor.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**
Redactor responsabil **Gregoriu Maior.**

„Elefantul, cu strigătul lui, aruncă grózǎ în inima vânătorului;

„Cursa care omóră pe şórecî îl omóră cu tóte vicleniile lui“.

Timi începu să se tremure grozav când auᶁi vorbele dintâi ale acestui cântec; se învineți şi sângele îi fugi din ochî; asvîrli săgețile şi căᶁu în genunchî. Gbonga îi tăia capul cu o singură lovitură de sabiă, îndată ce 'şî sfîrşi cântecul.

Insă lucrul acesta nu potoli furia din inima şefului de resbel, ci îl înseta de sânge mai mult decât pe un leopard. Se repeᶁi asupra lui Akori, ca să 'i tae capul. Regele putu să scape cu multă greutate, grație devotamentului servitorilor şi femeilor lui, dintre carî mulțî fură ucişî, şi fugi în apartamentele sale, unde se baricadă după uşile masive.

Atuncî Gbonga se întórse acasă. Măcelărî în drum pe tóte ființele, carî nu fugeau, bărbațî, femei, copii şi animale. Şi nouă ᶁile pe rênd omorî mereu şi nu se potoli şi nu voi să asculte de nicî o vorbă.

Din pricina acésta bĕtrânii adunară pe toțî ómenii din Oyo, carî aveau o armă, şi înconjurară pe Gbonga în casa lui. Şi Gbonga fu ucis.

(Va urma.) I. S. Spartali.

Cursul la bursa din Viena.

Din 22 Iulie 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.60
Renta de corónе ung. 4% . . .	99.60
Impr. căil. fer. ung. în aur $4^1/_2$% .	124.75
Impr. căil. fer. ung. în argint $4^1/_2$%	101.65
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	122.—
Bonurĭ rurale ungare 4% . . .	97.35
Bonurĭ rurale croate-slavone. . .	97.50
Imprum. ung. cu premii	152.80
Losurĭ pentru reg. Tisei și Segedin.	139.50
Renta de hârtie austr.	101.65
Renta de argint austr.	101.70
Renta de aur austr.	123.80
Losurĭ din 1860.	147.95
Acții de ale Băncei austro-ungară.	977.—
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	391.—
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	364.—
Napoleondorĭ.	9.51
Mărcĭ imperiale germane . . .	$58.72^1/_2$
London vista	119.75
Paris vista	$47.62^1/_2$
Rente de coróne austr. 4%. . .	101.15
Note italiene.	44.40

Cursul pietei Brașov.

Din 23 Iulie 1896.

Bancnote rom.	Cump.	9.46	Vênd.	9.49
Argint român.	Cump.	9.40	Vênd.	9.45
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.48	Vênd.	9.51
Galbenĭ	Cump.	5.60	Vênd.	5 65
Ruble rusescĭ	Cump.	$126.^1/_2$	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	58.40	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	10.60	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.75	Vênd.	101.75

Nrul 143–1896.

II.

Publicațiune.

Subscrisul conducĕtor de matricule suplent din cercul matricular al Brașovului aduce la cunoscință publică, că: Ioan Petrescu, vĕduv, de religiunea greco-orientală, de profesiune măcelar, locuitor în Bacĭfalĕu, — comitatul Brașovului — născut în comuna Isvórele din România la anul 1867 și care este fiiul lui Petru Măcelaru și a soției acestuia Anna Măcelaru, locuitorĭ în comuna Isvórele din România, — și:

Maria Cioflec, fost măritată după Nicolae Turcu, acum divorțată, de religiunea greco-orientală, de profesiune menageră, al cărei susțiitor este tatăl sĕu, locuitore în Brașov II pe Tocile Nr. 16, născută în Brașov la 24 Decemvre 1874, și care este fiica lui George Cioflec și a soției acestuia născută Paraschiva Lupan: voesce împreună sĕ încheiă căsĕtoriă.

Se provócă toțĭ aceia, carĭ au cunoscință cu privire la numiții căsĕtorindĭ de vre-un impediment legal, sĕu de vre-o împrejurare care ar esclude libera învoire, ca s'o insinue acésta subscrisului conducĕtor de matricule suplent în mod nemijlocit, sĕu prin primăria comunală a locului unde se face publicaraa căsĕtoriei.

Acéstă publicațiune este a se face în următórele localitățĭ, și adecă: în Brașov, în comuna Bacĭfalĕu și în orașul Ploeștĭ.

Brașov 21 Iulie 1896.

Oskar Alesius.
conducĕtor de matricule suplent.

Sz. 1709–1896.

Árverezési hirdetmény.

Alattirt elöljáróság részéről közhirré tétetik, hogy a Hosszufalu község tulajdonát képező ugynevezett „Predelucz" erdő részletben Kucsera Árpád előbbi vállalkozótól viszszamaradt 3649 drb. épületi fenyőtörzs 4155 m³ tartalommal az **1896. évi Julius hó 30-án délelőtt 10 órakor** Hosszufalu község házánál megtartandó zárt irásbeli ajánlattal összekötött szóbeli nyilt árverésen a legtöbbet igérőnek el fog adatni.

Kikiáltási ár 2908 frt. 50 kr., melynek 10%-a az árverezés megkezdése előtt bánatpénzkép a községi elöljáróságnál leteendő.

Zárt irásbeli ajánlatok, melyek szintén 10% bánatpénzzel szerelendők fel, csakis a szóbeli árverezés megkezdéseig fogadtatnak el.

Egyébb árverezési és kihasználási feltetelek a községi irodában betekinthetők.

Kelt Hosszufaluban, 1896. évi Julius hó 14-én.

Lukács Károly, jegyző. Islik András, biró.

119,1–3

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Maiŭ 1896.

Budapesta — Predeal

Tren de persón.	Tren accel.	Trenŭ mixt.	Tren de persón.	Tren accel.				Tren de persón.	Trenŭ mixtu	Tren accel.	Tren accel.	Trenu de persón.
10 —	8.05		8 05	2 00	pl.	Viena . . .	sos.	1.55		1 55	7.20	6.20
8.30	2.15		5.45	9.15		Budapesta		7.—		7 40	1.50	8.10
11.21	4 16	5.10	9.02	11.19		Szolnok . .		3.37		5.31	11.44	4.28
1.33	5.48	8.00	11 33	12.47		P. Ladány . .		1.19		3.56	10.03	2.17
3.42	7.08		1.48	2.11	sos.	Oradea-mare .	pl.	11.04		2.37	8.43	11.32
3.58	7.15	1.22	2.06	2.18	pl.		sos.	10.44	8.00	2.31	8.38	11.17
4.38	7.43	2.19	3.03	2.50		Mező Telegd .		10.07	7 10	2 01	8.11	10.42
5.20	8.18	3.32	3.45	3 26		Rév . . .		9.30	6.13	1.34	7.46	10.08
5.43		3.51	4 06			Bratca . . .		9.10	5.38			9.50
6.32	9.07	5.13	4.53	4.17		Ciucia . . .		8.32	5.49	12.52	7.08	9.19
7.16	9.37	6.14	5.32	4.50		B.-Huiedin		7.54	4.59	12.20	6.39	8.37
8.07		7.32	6.24			Ghârbău . .		6.54	3.18			7.37
8.34	10.37	8.21	6 59	5 55	sos.	Clușiu . . .	pl.	6 13	2 23	11.01	5.23	7.—
8.49	Tr. prs. 11.10	8.40	2.17	6.11	pl.		sos.		5.24	10 45	tr. pers. 4.35	6.45
9.06	11.27	9.09	2 52	6.27		Apahida . .			5.02		4.03	6.27
10.12	12 30	10.40	4 45	7.27		Ghiriș . . .		Tr. expr.	3.37	9.23	2.55	5.12
10.42	12 57	11.25	5 39	7.50		Cucerdea . .		Bucurest Arad Budapest	3.06	8.49	2.25	4.33
11.01	1 09	11.49	6.08			Uioara . . .			2.49		2.08	4.27
11.09	1 16	11.59	6 19			Vințul de sus			2.41		2.00	4.20
11.31		12.29	6.57	8.17		Aiud . . .			2.17	8.23	1.38	3.59
11.48	Tr. expr. 11.40	12.55	7.30	8.33	sos.	Teiuș . . .	pl.	3.36	1.55	8.06	1.17	3.38
12.05	11.55	1 30		8.38	pl.		sos.	3.18	1.29	7.59	12 57	3.06
12.33		2.08				Creciunel . .			12.55		12.32	2.40
12.47		2.27		9.09		Blașiu . . .		2.48	12.40	7 30	11.59	2 26
1.18		3.11				Micăsasa . .			12.01	7.09	11.28	1.54
1.34	1.00	3.31		9.42	sos.	Copșa-mică .	pl.	2.15	11.41	6 56	11.10	1.35
2.13	1.02	3 46		9.44	pl.		sos.	2 12	11.14	6 54	11.05	1.01
2.32		4.08		9.59		Mediaș . . .			10.55	6.41	10.48	12.45
3 04	1.39	4 45		10.22		Elisabetopol .		1.40	10.21	6 20	10 18	12.16
3.40	2 06	5 27		10.51		Sighișóra . .		1.06	9.42	5 53	9.43	11.33
4.03	2 27	6 12		11.12		Hașfalĕu . .		12.52	9.12	5.32	9.19	11.16
5 34	3 30	7.50		12.26		Homorod . .		11.54	7.45	4 27	7.38	10.03
6.12		8.37		12.58		Agoștonfalva .			7.02	3.53	7.22	9.25
6.41	4.16	9.07		1.15		Apața . . .		11 11	6.36	3.37	6.48	9.01
7.16		9.40		1.34		Feldióra . .			5.58	3 16	6 33	8.28
8.--	5.07	10.25		2.09	sos.	Brașov . . .	pl.	10.10	5.08	2.45	5.57	7.48
3.55	5.14	11.—	6 40	2 19	pl.		sos.	10 05	5.20	2.18		9.08
4.40	5 59	12.26	7.30	3 01		Timiș . . .		9.39	4.14	1 42	5.20	8.28
5.10	6.29	1 11	8.00	3.31		Predeal .		9.12	3.32	1.12	4.14	8.01
12.00	11.25	8 30	10.05 Sinaia	9.30	sos.	Bucurescĭ . .	pl.	5 35	9.15	8.35	3.32	3.15

Din 1 Iunie în tótă Joia și în sĕrbători cat. și or. comunică la Sinaia.

Cucerdea — Oșorheiu — Regh.-săsesc.

Trenŭ mixtu	Trenŭ de persón.	Trenŭ de persón.	Trenŭ de persón				Trenŭ de persón.	Trenŭ de persón.	Trenŭ de persón.	Trenŭ mixtu
2.30	8.10	3.11	10.59	pl.	Cucerdea . .	sos.	7.45	2.36	8.31	12.42
3 19	8.51	3.52	11.40		Ludoșŭ . .		7.02	1.58	7.38	9.59
4 12	9.37	4.37	12.26		Cipĕu . .		6.28	1.19	6.55	11.01
5 12	10.27	5.26	1.14	sos.	Oșorheiu . .	pl.	5.34	12.25	5.50	9.54
5.40	10.42	5.36		pl.		sos.		9.20	5.04	9 35
7.14	12.16	7.14		sos.	Regh.-săs. .	pl.		7.54	3.30	8:05

Ghirișŭ — Turda

trenŭ de persón.	trenŭ mixtu	trenŭ mixtu	trenŭ de persón.		trenŭ de persón.	trenu mixtŭ	trenu mixtŭ	trenŭ de persón.
7 33	11 —	5.—	10.21	Ghiriș	5.05	10 30	3.20	9.12
7.53	11.20	5-20	10.41	Turda	4.45	10.10	3.00	8.52

Copșa-mică — Sibiiu — Avrigŭ — Făgărașŭ

trenu de persón.	Tren mixt	trenŭ de persón.	trenŭ mixtŭ					trenu mixtu	Tren mixt	trenŭ de persón	trenŭ de persón.
2.20	4 45	11.55	7.10		pl.	Copșa mică .	sos.	9.34	3.05	6.25	12.35
3.57	6.35	1.25	8.50	3 13		Ocna . . .		8.11	1 27	5.07	11.01
4.19	7.01	1.48	9.15	3 39	sos.	Sibiiu . . .	pl.	7.44	12.57	4.40	10.30
	4.34		2.05		pl.		sos.	7.29			8 57
	6.16		3.58			Avrig . . .		6.02			7.16
	8.42		6.35		sos.	Făgăraș . .	pl.	3.28			4.30

Simeria (Piski) — Hunedóra

trenu mixtŭ	trenŭ mixtu	trenŭ mixtu	trenŭ mixtŭ		trenŭ mixtu	trenŭ mixtu	trenu mixtu	trenŭ mixtu
6.15	11.35	4.25	10.28	Simeria	4.50	10.25	3.10	8.34
6.38	11.54	4.48	10.46	Cerna.	4.34	10.05	2.54	8.14
7.13	12 20	5.23	11.12	Hunedóra	4.10	9.38	2:30	7.45

Brașov — Zĕrnești

trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtu	trenŭ mixtu		trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtu	trenŭ mixtu
8.35	4.55	4 30	Brașov	7.44	1.29	8 31
10.28	6.36	5.49	Zĕrneștĭ	6.20	12.05	7 20

Mureș-Ludoș — Bistrița

	Numai Lunia comunică	N. Marța comunică			Circulă numai Marța	Numai Vinerea circulă
4.—	9.10	4.20	Mureș-Ludoș	6.46	7.21	
5 03	10.28	5.35	Zau	5.49	6.24	
6 48	12 41		Țagu-Budatelicŭ . . .		4.50	9.40
7 38	1.54		St. Mihaiu de câmpie .		3 44	8.46
8.33	3.02		Lecința		2.48	7.43
9 07	3.41		Ș.-Măghiăruș		2.01	6 52
9.59	4 55		Bistrița		1.16	5.55

Arad — Timișóra

6.20	11.25	5.		Aradŭ		10.43	3.44	10.55
7.08	12.15	6.14		Vinga		9.42	3.01	10.11
8.01	1.10	7.39		Timișóra		8.20	2.—	9.10
12.47	8.47	12 27	5.10	Segedin	6 05	2 30	10 05	2.15

Sibiiu — Cisnădie.

trenu mixtŭ	trenŭ mixtŭ		trenu mixtŭ	trenŭ mixtŭ
5.30	2.15	pl. Sibiiu . sos.	7.10	9.20
5.42	2.27	„ Selemberk „	6.57	9 07
6.06	2.51	„ Cisnădie pl.	6.36	8.46

Sighișóra—Odorheiu-sĕcuesc.

trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtu		trenŭ mixtu	trenu mixtŭ
3 22	11.08	Sighișora . . .	9.51	5.32
3.54	11.48	Hașfaleu . . .	9.02	4.54
6.20	1.59	Odorheiu-sĕcuesc	7.15	3.—

Nota: Órele însemnate în stânga stațiunilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în drépta de jos în sus. — Numerii încuadrați cu linii mai negre însemnéză órele de nópte.

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.